

Zomeravondwandeling 4 (dinsd. 24 juli 2007).

Na enig wachten op Sjeng, onze troubadour, vertrekt een groep van 17 enthousiaste

mensen even na 19.00 uur via de sluiproutes van Wijlré, richting brouwerij. De heldere hemel met een aangenaam zonnetje zorgt voor een schitterende blik op een lokaal stroompje vanaf de brug. Dat dit water soms schrikwekkende vormen kan aannemen is de meeste buitenstaanders onbekend. Onze Geul is dan ook een heftig reagerende regenrivier. Na de brouwerij gaat het langs Kasteel Wijlré richting Kwakkerpool en een pad brengt ons alvast een stuk richting

Stokhem, een zeer rustig gelegen dorpje of buurtschap, midden tussen heel veel groen. Als natuurliefhebber is dit een ideale plek om je leven door te brengen en vooral te genieten van zoveel mooie plekjes.

Mijn tikwerk voor deze tekst wordt tijdelijk onderbroken door luide paniekkreten van een dier voor mijn huis. Als ik naar buiten storm, vliegt er een verstoorde havik boos (?) weg en een grote bonte specht kiest opgelucht en enkele veren armer een totaal andere richting. Tja... als je "buiten" woont, zijn dit bijna gebruikelijke taferelen of gebeurtenissen. Een laatste voorbeeld: in de vroege ochtenduren zijn er afgelopen week ook diverse wilde zwijnen waargenomen (wroetsporen waren reeds maanden geleden gesignaleerd). In meer bevolkte regio's kun je o.a. alleen nieuwe types auto's waarnemen.

Weer terug naar de rust bij Stokhem. We passeren fraaie bezienswaardige panden, tuinen en herkennen een voor Wijlré ongebruikelijke buitenverlichting. Als we links afslaan ligt er een lange helling voor ons. Het tempo zakt want gids Hub houdt rekening met onze jeugdige meid die met moeite recht overeind het klimmende pad volgt. Andere deelnemers verwelkomen de

diverse pauzes met praatjes van de gids en zo komt de groep weer bijeen en vooral op adem. Het blijft hierna weer klimmen en diverse gesprekken vallen stil.

Zo wees onze gids de deelnemers op het groeiende wijndruivenarsenaal, we kijken op een dorp in de diepte in het Geuldal en links en rechts in de bermnen blijken o.a. valeriaan, marjolein, wilde peen, ruig klokje, boscllematis, gewone berenklaauw, akkerklokjes, enz. onze klim te versieren. Ook in deze weg al duidelijke sporen van de hevige regenval van de laatste dagen maar later krijgen we nog betere voorbeelden onder onze schoenen.

Boven kijken we wederom terug over een geulvallei, badend in goudgeel zonlicht.

Het pad door het bos brengt ons op de rand van het plateau. Hub kiest niet voor de lange lus en zo blijven we het bospad volgen om uiteindelijk te belanden in een droogdal. De vele dassenwissels getuigen van een ideaal dassenbiotoop (en een forse burcht). De volgende landweg laat ons linksaf lekker dalen en vooral enkele oudere wandelaars zijn inmiddels warm gelopen (diesels). Onderweg weer genoeg plantjes, stof, vuursteen en herkenbare plekje om over bij te praten. Een afsplitsing naar rechts dwingt diverse diesels om weer terug te keren. Onze gids heeft voldoende praatjes om dit rustmoment te vullen.

Als de groep weer bijeen is, kunnen we spoedig de Wijlrese akkerlanden bewonderen maar alleen bruine sprietten herinneren nog aan de orchideeënpracht van enkele weken geleden. De akkers of weilanden worden nu overheerst door allerlei kleuren wit, paars, geel en vooral groen. Het vervolg voert ons o.a. langs de gele monnikskap, prachtige zwammen, klaverzuring, wilde peen, gele honingklaver, enz. Links in de diepte kronkelt de Geul.

Na een korte tocht aan de rand van het plateau voert de wandeling ons spoedig via weer een

fors dalende landweg richting Wijlré. De wolkenhemel oogt somber en zorgt voor minder licht dan gebruikelijk zou zijn. Onderweg weer diverse uitstekende en keiharde aandachtspunten. De diep uitgesleten weg toont de resultaten van de waterkracht maar dan is er het plekje Beertsenhoven. Helaas dwingen de tijd en de grauwe wolkenhemel ons om deze avondwandeling snel te vervolgen maar we krijgen gelukkig voldoende mogelijkheid om even te genieten van dit idyllisch gelegen

buurtschap met o.a. een prachtige hangplek voor ouderen (?) en onder goedkeurende blikken van een ervaren hanger.

De route via de Kwakkerpool en Kasteel Wijlré wordt plotseling een poos onderbroken. Op enkele honderden meters afstand van ons eindpunt tonen de grijze wolken even hun vochtige karakter. Paraplu's lijken niet voldoende en die ene optimist mag onder de kunststof vleugels van een meelevende wandelaar

uiteindelijk proberen zijn camera en zichzelf in redelijk droge staat tot bij het eindpunt te brengen. Gelukkig daalt het vochtigheidsgehalte en zijn regenkleding en paraplu's nauwelijks nog zichtbaar bij ons eindpunt. Tot onze verrassing (ahum) biedt een locatie in nabijheid weer mogelijkheden om de wandeling te evalueren, de volgende route voor te bereiden en onze interne vochtigheid op peil te krijgen. Enkele moedige deelnemers wensen hierbij te assisteren. En onze Sjeng? Na alle voordrachten, gedichten en mopjes onderweg was alweer onderweg voor koffie en een heerlijk stuk vlaam of vla (maar noem dit gebak dus nooit bij de "Hollandse" verbastering vlaai).

